

COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

ADVIES Nr 11 / 92 van 4 september 1992

O. ref. : A / CC / 013

BETREFT : Koninklijk besluit tot vaststelling van de raadplegingsmodaliteiten en de voorwaarden aan dewelke de rechtspersonen die betaalkaarten ter beschikking stellen moeten voldoen om mededeling van persoonsgegevens te ontvangen.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op artikel 92 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid;

Gelet op de artikelen 72, § 1 en 73 van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet;

Gelet op het verzoek om advies van 5 augustus 1992 van de Vice-Eerste Minister en Minister van Economische Zaken;

Geeft op 4 september 1992 het volgende advies :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De vraag om advies betreft een ontwerp van koninklijk besluit waarin de voorwaarden worden vastgelegd waaronder rechtspersonen die betaalkaarten ter beschikking stellen, moeten voldoen om mededeling te krijgen van persoonsgegevens betreffende het consumentenkrediet.

Deze voorwaarden worden vastgesteld in uitvoering van artikel 69 § 4, eerste lid, 5E van de wet op het consumentenkrediet, dat werd ingevoegd bij wet van 6 juli 1992. Deze bepaling voorziet dat rechtspersonen die betaalkaarten ter beschikking stellen van de consument voor de aankoop of de huur van goederen of diensten die niet door de uitgever van de kaart zelf rechtstreeks of onrechtstreeks aangeboden of gecommmercialiseerd worden, onder de voorwaarden bepaald door de Koning, mededeling kunnen krijgen tot geautomatiseerd verwerkte persoonsgegevens m.b.t. het consumentenkrediet die zijn opgenomen in bestanden.

Het ontwerp van koninklijk besluit voorziet in 6 dergelijke voorwaarden :

- 1E het moet gaan om een handelsvennootschap of om een economisch samenwerkingsverband met rechtspersoonlijkheid;
- 2E de rechtspersoon mag zich niet bevinden in een toestand bedoeld in artikel 78 § 2, 2E van de wet op het consumentenkrediet (bijvoorbeeld beheerd worden door een niet in eer herstelde gefailleerde);
- 3E de rechtspersoon moet daadwerkelijk betalingskaarten ter beschikking stellen van consumenten;
- 4E de rechtspersoon moet zich t.a.v. de houder van het geraadpleegde bestand verbinden om de bepalingen van hoofdstuk VI van de wet op het consumentenkrediet na te leven;
- 5E de rechtspersoon moet kennis hebben gegeven aan het Ministerie van Economische Zaken van het voornemen om mededeling van persoonsgegevens te ontvangen en van het bestand dat zal worden geraadpleegd;
- 6E de rechtspersoon moet voorafgaandelijk aan de eerste raadpleging van een bestand aan de houder van dat bestand de nodige informatie verstrekken die toelaat na te gaan dat de hierboven vermelde voorwaarden vervuld zijn.

II. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP

2. Het recht op mededeling van geautomatiseerd verwerkte gegevens i.v.m. het consumentenkrediet aan leveranciers van betaalkaarten wordt toegekend door de wet op het consumentenkrediet, zoals gewijzigd bij wet van 6 juli 1992. Omtrent deze laatste wet werd de Commissie niet geraadpleegd. Indien dit wel het geval ware geweest, zou de Commissie opgemerkt hebben dat het recht op mededeling tot gegevens i.v.m. het consumentenkrediet enkel verantwoord is aan de leveranciers van betaalkaarten die zelf aan de houder van de betaalkaart een krediet verstrekken. Aan leveranciers van betaalkaarten waaraan een kredietverstrekking is verbonden die niet verleend wordt door de leverancier van de betaalkaart zelf, is een mededeling van de betrokken gegevens niet verantwoord.

De Commissie is van oordeel dat de voorwaarde van eigen kredietverstrekking door de leverancier van de betaalkaart als voorwaarde dient te worden opgenomen in het koninklijk besluit dat aan haar advies wordt onderworpen.

3. De Commissie stelt vast dat het in de bedoeling van de auteurs van het ontwerp van koninklijk besluit ligt om de bepalingen inzake de bescherming van persoonsgegevens voorzien in de wet op het consumentenkrediet te doen toepassen door leveranciers van betaalkaarten die geautomatiseerd verwerkte persoonsgegevens betreffende het consumentenkrediet ontvangen. Het ontwerp van koninklijk besluit voorziet immers dat zij zich t.a.v. de houder van het geraadpleegde bestand dienen te verbinden om de betrokken bepalingen na te leven. De Commissie is evenwel van oordeel dat dergelijke verbintenis t.o.v. de houder van het bestand onvoldoende is om de persoonlijke levenssfeer van de betrokken consument afdoende te beschermen. Uit een verbintenis van de leverancier van de betaalkaart t.o.v. de houder van het bestand kan de consument immers geen rechten afleiden. Daarom stelt de Commissie voor dat de leveranciers van betaalkaarten die krachtens artikel 69 § 4, eerste lid, 5E, persoonsgegevens verkrijgen uit bestanden m.b.t. het consumentenkrediet zonder meer onder het toepassingsgebied worden gebracht van hoofdstuk VI, afdelingen 1 en 3 van de wet op het consumentenkrediet. Dit kan geschieden hetzij door een aanpassing van het ontwerp van koninklijk besluit, hetzij door een wijziging van de wet op het consumentenkrediet.

4. Met het oog op een preventieve controle op de rechtmatigheid van de toegang van een leverancier van betaalkaarten tot persoonsgegevens m.b.t. het consumentenkrediet voorziet het ontwerp van koninklijk besluit enerzijds in een kennisgeving aan het Ministerie van Economische Zaken van het voornemen om mededeling van persoonsgegevens te ontvangen, en anderzijds in een bewijsplicht t.a.v. de houder van het bestand dat de toegangsvoorwaarden vervuld zijn. In het licht van de controlebevoegdheid die aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en, desgevallend, aan een bijzonder Toezichtscomit  m.b.t. het consumentenkrediet, wordt toegekend door de wet op het consumentenkrediet, is de Commissie van oordeel dat aan de consumenten meer waarborgen worden geboden wanneer de elementen voor het uitoefenen van het preventieve toezicht aan de Commissie of aan het bijzonder Toezichtscomit  worden meegedeeld, eerder dan aan de Minister van Economische Zaken of aan de houder van het bestand.

5. De Commissie stelt vast dat de tekst van het ontwerp van koninklijk besluit een retroactieve inwerkingtreding voorziet vanaf 1 januari 1992. In de adviesaanvraag wordt evenwel de datum vermeld van 1 januari 1993, zodat de Commissie vermoedt dat het hier een materi le vergissing betreft. De Commissie is van oordeel dat de inwerkingtreding van het koninklijk besluit dient te worden vastgesteld op dezelfde datum als deze waarop hoofdstuk VI van de wet op het consumentenkrediet in werking zal treden.

III. BESLUIT

6. De Commissie stelt voor dat het ontwerp van koninklijk besluit wordt aangepast aan de bemerkingen geformuleerd in de punten 2 tot en met 5.

Onder deze voorwaarde verleent de Commissie een gunstig advies.

De secretaris,

De voorzitter,

J. PAUL.

P. THOMAS.